

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemnik za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 8 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računata se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Volilna reforma.

V javnost prihaja vedno bolj novi državno-zborski volilni red. Napravljen je prav po nazorih grofa Badenija, vidi se mu, da je njega sestavljalatelj si prizadeval po možnosti ustreči strankam sedanjega državnega zbora. Posebno pa morajo zadovoljni biti s tem načrtom volilnega reda veleposestniki, pa nemški konservativci, ker novi volilni red je pa že tako sestavljen, da bi ga knez Schwarzenberg ali pa Ebenhoch sama ne bila mogla bolj prikriti po svojem ukusu.

Osnovala se bode nova kurija 72 poslancev. V tej kuriji volila bode Češka 18, Galicija 15, Dolenja Avstrija 9, Moravska 7, Štajerska 4, Gorenja Avstrija in Tirolska po 3, Dalmacija, Bukovina in Šlezija po 2, Solnograška, Koroška, Kranjska, Predaljska, Gorica, Istra in Trst po jednega poslanca. Po katerem ključu je dr. Rittner razdelil poslance na posamične dežele, ni povsem jasno, število prebivalstva mu ni bilo merodajno, kajti drugače bi Dalmacija ne bil dobila dveh, Kranjska pa le jednega. Mogoče je bilo zanj odločilno to, koliko bode v kaki deželi novih volilcev. Vlada bode pač pojasnila to zadevo, ko predlogo predloži.

S to predlogo se ohranijo vse stare krivice v dosedanjih kurijah, a se glede nas Slovencev morda še pomnože. Koroški in tržaški Slovenci ne dobe nobenega zastopnika v novi kuriji, nad sto tisoč koroških Slovencev tudi v bodoče v državnem zboru ne bode zastopanih. Da je temu tako, ne bode krivda toliko Badenijeve vlade, kakor krivda tistih slovenskih poslancev, ki so pomagali vreči grofa Taaffeja, katerega volilna reforma je za nas Slovence bila mnogo ugodnejša. Na Štajerskem je pa mnogo odvisno od tega, kako se volilni okraj razdele. Upati pa vendar smemo, da si pridobimo še jednega zastopnika. Kako bode na Goriškem in v Istri, to bode pa odvisno od naše delavnosti.

S posebnim veseljem se bode od nekaterih krogov tudi na Slovenskem pozdravila določba nove volilne reforme, po kateri hlapci in posli sploh ne bodo imeli volilne pravice. Kajti naravnost čudno je, kakšen strah imajo nekateri pred hlapci. Nam se vsaj ne zdi, da bi res v hlapcih vlada kak revolucionaren duh. Po našem mnenju pa stvari ni

presojeti z ozkega stanovskega stališča, temveč z občnega narodnega stališča in s tega stališča pa moramo reči, da je jako obžalovati, da ne bodo imeli volilne pravice posli. Posebno mej posli je mnogo Slovanov in ista določba bode stala še marsikak slovaški mandat, če ne na Slovenskem, pa v severnih deželah. Baš poljedelski delavci bi bili utegnili postati zanesljiva narodna opora, dočim je tovarniške delavce že bolj ali manj obiziral internacionalizem. Seveda češki in poljski veleposestniki bodo posebno veseli, da ne volijo hlapci, ker na njih grajščinah je le preveč stvari, ki bi jim ne delale časti, ako bi se razpravljale v državnem zboru.

Nemški konservativci so pa vedno naglašali, da bi volilna pravica utegnila motiti dobre odnose meje gospodarji in posli, ki so sedaj v planinskih deželah baje še najboljši. Utegnila bi mej nje zanesi socialnodemokratični duh. Hlapcem se drugače ne bi mogla dovoliti volilna pravica, ko bi poprej že vsi bili člani kacega katoliškega delavskega društva. Z izključenjem poslov od volilne pravice bode se baš nasprotno doseglo, kakor se namerava. Sedaj bodo imeli najugodnejše polje socialni demokratje na deželi. Rekli bodo poslom, to imate od tega, ker ste se izogibali socialnega demokratizma. Mari mislite, da bode to pospeševalo dobre odnose meje gospodarji in posli, če bodo poslednji vedeli, da so poslanci, kateri prve zastopajo v državnem zboru, jih pripravili ob volilno pravico. To vse bode gnalo hlapce le v tabor socialnih demokratov. Sedaj je bil še čas prikleniti kmetijske delavce na druge stranke, a v bodoče to ne bode več mogoče.

Socialisti si prav za prav nič bolje želeli niso mogli, kakor take določbe. Posli, kakor sploh kmetijski delavci so bolj konservativnega mišljenja in bi večinoma bili dali svoje glasove za zmernejše može; ko pa ti ne bodo volili, imajo socialni demokratje mnogo več upanja, da zmagajo s svojimi pristaši. V poslih tudi biva nekak ponos in se bodo gotovo čutili ponižane, ako ne bodo jednakopravni niti z zadnjim polnoletnim moškim tovarniškim delavcem in to jih bode gnalo v tabor raznih nezadovoljnih. Motijo se pa tudi veleposestniki, če mislijo, da se v državnem zboru ne bode razpravljalo o raz-

merah poslov, ako ne bodo posli imeli volilne pravice. Ko pridejo socialisti v zbor, si bodo tudi znali pridobiti natančna poročila o razmerah poljedelskih delavcev in o vsem tem se bode govorilo v javni zastopih, če je nekaterim gospodom po volji ali ne.

Dolžnost slovenskih poslancev bode z vsemi silami delati na to, da se predloga po možnosti zboljša. Seveda napake, ki se je storila s tem, da se je zavrgla Taaffejeva volilna reforma, jim ne bode moč popraviti. Nekaj se pa še da storiti, če se pomisli, da bode za tako volilno reformo treba dvetretjinske večine in bode vlada morala se pogajati tudi še z Mladočehi in Slovenci, ako bode hotela, da njena predloga kedaj zakon postane. Od volilne reforme je pa odvisen tudi njen obstanek. Zato še ni rečeno, da bode volilni zakon tudi tak, kakor je njega načrt.

V Ljubljani, 21. januarja.

Thun. Vladi dela Thun še vedno skrbi, če tudi se ga je srečno otresla z namestniškega stola. Thun ima močno oporo v dvornih krogih in govorilo se je, da postane še vrhovni dvorni maršal namesto grofa Szechenyija. Grofa Badenija pa to ni všeč, ker se boji, da bi mu na takem mestu grot Thun lahko mnogo škodoval. Grof Thun namreč ne bode nikdar mogel odpušiti ministerskemu predsedniku, da ga je tako sramotno odpravil, da so Mladočehi zmagali proti njemu. Grof Badeni bi najrajši odpravil grofa Thuna za kako veleposlaniško mesto. Minister unanjih stvari bi mu v tem že šel na roko, a grof Thun ne mara za kako tako mesto, kjer bi ne mogel uplivati na avstrijsko notranjo politiko. Borba mej Thunom in Badenijem se še nadaljuje in še ni izključeno, da kedaj Thun pripomore k Badenijevemu padcu. Vladno stališče ni nikakor povsem utrjeno.

Floquet. Umrli je v soboto jeden odličnejših francoskih republikanov bivši ministerski predsednik Floquet. Floquet je bil rojen dne 5. oktobra 1828 v St. Jeanu de Luz in je študiral v Parizu. Od 1851. leta je bil odvetnik in jeden najhujših nasprotnikov družega cesarstva. Bil je dober zagovornik v raznih političnih pravadah in sodelavec različnih demokratičnih glasil. Ko je leta 1867. bil ruski car

Listek.

Jeden večer pri „Našem prijatelju“.

(Spisal Nis Vodoran.)

II

(Dalje.)

Ta misel, da bode Franica postala žena drugemu, bila mi je jako neprijetna. Zakaj? Ako s njen prijatelj, aki Ti je mila, kakor rojena sestra, zakaj bi Ti njena sreča ne bila po volji? Ali bi sestri ne privoščil dobrega in ljubljenega ženina, ali se ne bi veselil ž njo, ko bi stopila pred oltar z izvoljencem svojega srca? Tako bi se moral tudi veseliti, ako bi Franica sklenila srečno zvezo za celo življenje. Tako sem govoril sam pri sebi. Zaman! Čim dlje sem premišljeval o tem, čim neznošneja mi je bila misel, da se mi bode za vselej ločiti od Franice. S kratka, da me prijateljstvo se je polagoma spremenilo v ljubezen, ali v ljubezen brez upa. Da bi jaz ubogi učitelj stopil pred njo in njene roditelje, ter prosil za njeno roko, na to se nisem drznil misliti. Up mi je še le zasijal, ko sem zvedel, kaka nesreča je zadela Dragoševce. Zdaj se mi ni zdelo več nemogoče, da bi Franica postala moja,

vender sem se še vedno bal, da bi me gospa Ana ne odbila.

Skoraj dva meseca sta bila prešla, odkar je bila gospa Ana s Franico na Čelu, a jaz se nisem bil ni koraka približal svojemu cilju; da, niti Franici nisem bil ni črhnil o svoji ljubezni. Sklenil sem vsaj ž njo na čisto priti pred njenim povratkom v Ljubljano.

Nekega dne, ko sem zopet na Čelo prišel, šla sva s Franico na daljši sprehod v gozd, a gospa Ana je ostala s Čelanko na vrtu. Nahodila in naužila sva se prijetnega zraka ter se vsela potem na posekano deblo, da si malo odpočijeva. Spominal sem Franico na čas, ko sva še bila v moji rojstni vasi, na leta, katera sva skupaj preživela pri njenih roditeljih in na moje pozneje posete v Ljubljani, potem sem jej pa čvrsto pogledal v oko rekoč: „Kaj pa zdaj? Si-li kaj premišljevala o bodočnosti Franica? Bode-li nas tudi bodočnost združevala, ali se razidemo — morda za vselej?“

„Kakor bode Tvoja volja.“

„Kako to misliš?“

„Povem Ti iskreno. Vedno sem mislila, da bodem Tvoja žena, in da me bodeš ljubil, a menda

sem se prevarila, ker mi ne daš nade niti z najmanjo besedico.“

„O, nisi se prevarila, ne, draga moja; jaz Te ljubim, in Tvoj bodem, ako le Tvoja mati privoli“ — rečem, ter jo pritisnem na svoje hrepeneče srce.

Ves srečen vrnil sem se s Franico k Čelanom, dogovorivši se ž njo, da do povratka v Ljubljano najina ljubezen tajna ostane.

Drugi dan me ne bilo na Čelo, ker nisem utegnul priti. Tretji dan po kosilu pa mi prinese Polde poročilo od gospe Ane, naj pridem na Čelo čim mi bode mogoče. Vprašam ga, kaj se je zgodilo, da je gospa pó me poslala. No, Polde mi je vedel le toliko povedati, da je Štefan nekaj imel s Franico, da ga zdaj nikjer ni, in da je vsled tega v celi hiši nekaka napetost.

Proti večeru šel sem nekoliko vznemirjen na Čelo. Od gospe Ane in Franice zvedel sem tole:

V jutro prejšnjega dne vstala je Franica zgodaj, ter je šla s svojim šivanjem na vrt, mati njena je pa še spala. Kmalu za njo pride Štefan, ter se zamišljeno šeta po vrtu, in potem k nji prisede.

„Kaj pa Vam je, Štefan, da se tako žalostno držite“ — vpraša ga Franica.

Aleksander v Parizu, je bil v justični palači pri vzprejemu ruskega carja zaklical: „Vive la Pologne, Monsieur“ in s tem vse v veliko zadrego spravil. On je 1871. leta v narodnem zboru glasoval proti mirovnim pogojem. Skušal je posredovati za časa komune mej vlado in vodjami komune, a je zaradi tega si le neprijetno pravdo nakopal in bil dalje časa v preiskovalnem zaporu. Leta 1876. je bil zopet voljen v zbornico. Ko je bil dalje časa predsednik zbornice, je 1888. leta prevzel ministersko predsedništvo. Kot minister se je moral boriti z boulangizmom. Imel je celo dvoboj z generalom Boulangerjem in ga bil ranil. Kakor nobena vlada, se tudi ta ni dolgo držala. Odstopil je, ko je zbornica odklonila njegov načrt reforme ustave. Pod njegovo vlado se je bilo dovolilo zloglasno posojilo panamski družbi, pri katerem je bilo toliko poslanecv podkupljenih. Ko je pozneje panamsko podjetje ponesrečilo, je tudi Floquetovi politični veljavi to mnogo škodovalo. Poslednji čas je Floquet bil v senatu. Po svojem političnem mišljenju je Floquet pripadal zmernejšim radikalcem in je bil jako nadarjen.

Francoski zbornici sta zopet začeli svoje zborovanje. Predsednikom je voljen Brisson jednoglasno, ker sedaj ni bilo nobenega protikandidata. Zbornica je pa zaradi Floquetove smrti v soboto prenehala sejo, ko se je poprej predsednik spominjal pokojnikovih zaslug za državo. — Sedanje zasedanje ima pokazati, kako močne se kaj čutijo monarhisti, pokazalo se bode tudi, če so se že zmejni republikanci res izneverili republikanski zastavi.

Vstaja na Kubi se je razširila po vsem otoku vzdolž vednim španskim zmagam. Začela se je na vzhodu in razširila se je prav do zapada. Vstasi požigajo in ropajo po vsem otoku in Španci so zaradi tega bili prisiljeni razkropiti svoje čete v varstvo vasij po vsem otoku. Tako ni nikjer večjega španskega oddelka, da bi mogel dati kake odločilne bitve. Vstasi se pa tudi večjih bojov izogibljajo in le vznemirjajo vladne čete in prebivalstvo. Vstasi so razrušili z dinamitom že mnogo železnic. Zjedinjene države očitno vstaje ne podpirajo, a vedno prihajajo k njim novi prostovoljci in pravaža se orožje. Zadnji čas je neki višji ameriški častnik z več tovariši na svojo roko prišel na Kubo, da organizuje ustanek. Ker Španci le niso mogli doseči nobenih uspehov na Kubi, so postali nevoljni na tamošnjega poveljnika maršala Camposa, ki je vedno le novih vojakov zahteval in pošiljal lažjiva poročila o zmagah. Dolžili so ga po časopisih, da nima nobene zmožnosti, ali pa mu manjka dobre volje. Ker tudi vlada ni bila ž njim zadovoljna, je dal ostavko in se takoj povrne v Evropo. Vrhovno poveljništvo je prevzel general Marioc, ki pa najbrž ne bode srečnejši, kot je bil maršal Campos. V Camposu so se tudi stavile največje nade, ko je bil odšel na Kubo, a so se varali. Za Španijo je pa to najhuje, ker jej za dolgo vojevanje manjka denarja. — Kakšno mišljenje v Zedinjenih državah vlada glede Kube, se je dobro pokazalo v seji zbornice poslancev v Washingtonu dne 18. t. m. Po navadi se je seja otvorila z molitvijo duhovnikovo. V tej seji je duhovnik prosil z nebes blagoslova in pomoči za prebivalce cvetočih otokov tega dela sveta.

„Menda bi ne bilo prav, da Vam povem.“

„Zakaj bi ne bilo prav?“

„Ker se moja žalost tiče Vas.“

„Kako to? Pojasnite mi, kaj mislite!“

„Ker že hočete, povem Vam. Nesrečen sem, ker Vas ljubim, in vem, da ljubezni od Vas ne morem in ne smem pričakovati.“

Govoril je Štefan s tresočim se glasom in s tako resnim izrazom obraza in oči, da Franica ni mogla nadaljevati pogovora v šaljivem tonu, v katerem ga je bila začela. Ko je videla, da Štefan res trpi, žal jej je bilo, da je sprožila ta pogovor. Rada bi ga bila tolažila, pa sama ni vedela kako. Spomni se na njegovo nevesto, o kateri sem jej jaz pripovedoval.

„Kaj bi rekla Vaša nevesta, ko bi Vas čula tako govoriti?“

„Vem, da nimam pravice ljubiti Vas, ali ne morem si pomagati; moje ljubezni do Vas ne ugasne nobena nevesta; ne ugasne je niti zavest, da ste Vi svoje srce drugemu obljubila?“

„Komu bi bila jaz svoje srce obljubila?“

„Prosim Vas, ne tajite, bodite iskreni. Zalezoval sem Vas včeraj, ko ste se z mojim prijateljem šetali po gozdu; gnala me je ljubosumnost, in

Ko je duhovnik tako namignil na dogodke na Kubi, so vsi poslanci brez različja stranke jeli ploskati in tako pokazali svoje simpatije za kubanske vstase.

Pisma iz Prage.

V Pragi 16. januarija.

„Ces. namestnik grof Thun odstopil.“ Pod vplivom te vesti, ki sta jo včeraj hkratu objavila danajski oficijozni „Fremdenblatt“ in tukajšnji „Nár. Listy“, stoji vse. Časopisi prinašajo dolge članke o Thunovem padu, po ulicah si znanci pripovedujejo o tem, v kavarnah in gostilnah se živahno debatuje, kritikuje, obsoja in ugiblje. „Nár. Listy“ so sicer že nekaj časa sèm trdovratno trdili, da je odstop Thunov brezdvomen, tudi neka znamenja, ki si jih je znal tolmačiti politike vešč človek, kazala so na to, vendar pa se v obče ni pričakovalo, da odstopi grof Thun še pred sklepom deželnozbornskega zasedanja. Zastopal bode sicer vlado, in to na lastno željo, dokler se deželni zbor ne razide, toda grof Thun je namestnik bil, gotovo v veliko žalost nemškimi poslancem v češkem deželnem zboru, ki so se gotovo še marsičesa za se in vsled tega za Nemce koristnega nadejali od njega, katerega so v začetku vzprejeli s tako nezaupnostjo, boječ se vsled nekaterih njegovih izjav, da bo češkemu narodu pomagal uresničiti njegovo državno pravo. No, s časom se je to razmerje izpremenilo. Grof Thun se je polagoma prelevil iz tory a v liberalca, seveda ne iskrenega, in vse svoje nemale energije ni uporabljal v dosego češkega državnega prava, ampak da zatre „vse radikalne in na prevrat mereče struje“. In sedaj je šel, češki narod pa si bode zabeležil v svoji zgodovinski knjigi žalostno resnico, da je imel za jednega izmed najneprijaznejših mu namestnikov zopet moža iz rodu, ki že stoletja sèm igra tako važno ulogo v kraljestvu, žalibog da le v škodo narodu.

Naravno je, da vsakdo ugiblje in išče Thunu naslednika. Nekateri kažejo na sedanjega šleskega deželnega glavarja grofa Coudenhove, drugi zopet pogrevajo govorico, da pošlje vlada za namestnika kakega nadvojvodo. Naj že pride ta ali oni, kedor ne bo prinesel seboj pripricjanja in trdne volje, da mora tudi češki namestnik pripomoči, da se reši „češko vprašanje“ v takem zmislu, kakor to zahteva češki narod, — ta pojde tako, kakor je šel Thun. V tem oziru bo zadela vsaka kosa ob kamen.

V deželni zbornici je bilo mej tem marsikaj zanimivega, a le malo novega. Dr. Herold je v adresni debati navajal že znane in neovržne uzroke za provedenje državnega prava. Nemci, namreč govorniki vseh frakcij: nemško-liberalne, nemško-nacionalne, krščansko-socijalne in poslanec Iro, ki je frakcija sam za-se, ponavljali so stare, jalove izgovore in se branili Čehom priznati njih pravice, dočim so za-se zahtevali narodnih kurij; oba predloga, vzprejeta s pomočjo veleposestnikov, ki so za „poštenega mešetarja“, sta se odkazala v to izvoljenim komisijam, ki ju bodeta že kje v akte pokopala. Debate so bile časih zelo burne, časih zelo zabavne, za kar oboje skrbi poslanec Iro, urednik Schönerejevih „Unverfälschte Deutsche Worte“. Jedenkrat se je osmelil izjaviti, da on protestuje proti temu, ker je posl. Russ Nemce pri-

hotel sem zvedeti, v kaki razmeri ste ž njim, in zdaj na žalost mojo to vem.“

Franica je sramežljivo povsila oči, Štefan pa je nadaljeval:

„Ni Vam se treba sramovati Vašega čustva proti mojemu prijatelju; dober je človek in pošten. Mene se ne bojte, ne bodem Vama v nadlego. Umaknem se Vama. Bodita srečna! Prosim Vas le to, ohranite mi prijazen spomin.“

Pri teh besedah stopila je gospa Ana na vrt, Štefan pa je odšel. Po dnevu je malo delal; hodil je zamišljeno sem ter tja, po noči pa je zginil. — Franica je bila sklenila molčati o dogodku prejšnjega dne; ko pa je Štefana vse iskalo, ko je ž njim zginilo tudi nekoliko njegove obleke in drugih reči, ko je vse v velikem nemiru ugibalo, kamn in zakaj bi bil Štefan na skrivaj odšel, ni se mogla vzdržati, ampak je materi povedala, kaj jej je bil Štefan dan prej razodel. Rahločutna gospa Ana je pa Čelanovim iskreno priobčila, kaj bi utegnil biti uzrok, da je Štefan pobegnul. Prosila jih je tudi, da je njena hči nehoté povod skrbi in žalosti. Potem je pa poslala Poldeta pó me, da jej svetujem, kaj naj stori, ker jej je bil njen položaj v hiši zdaj skrajno neprijeten. (Dalje prih.)

merjal s Čehi, kajti nemška kultura in omika stoji na taki višini . . . no dalje ni mogel govoriti, ker je nastal tak hrup mej češkimi poslanci, zahtevajočih, naj prekličje svoje žaljive besede, da je moral seesti. Mož je poln Bismarckovih in Schönerejevih izrekov, ki jih večkrat navaja za občega smehu in veselosti, najbrže si misli, da govori v kaki pruski zbornici ali pa pri kakem nemško-nacionalnem shodu, kjer taki „Kraftspruchi“ delujejo. V deželnem zboru kraljevine Češke s takim govorjenjem svojemu narodu ne bo koristil nič.

Mej važnimi predlogi je oni posl. Adamka, da se določi iz deželnih rent vsota 500.000 gld. kot fond v podporo male obrti, in pa predlog „čeških agrarcev“ Alf. Strátnega in Rataja v pomoč in povzdigo poljedelcev. Jednak predlog so stavili tudi mladočeški poslanci. Značilna pa je bila interpelacija posl. Pfeiferja radi novega vladnega lista „Pražske Noviny“, ker izbaja v taki obliki in po tako nizki ceni, da dela konkurencu ostalemu samostojnemu časopisju. Številka stoji samo 1 kr. S tem listom menda vendar ne namerava vlada Čehe „ukrotiti“!?

R.

Javen obrtniški shod.

V nedeljo 19. t. m. se je vršil javen obrtniški shod v zimski pivarni pri Koslerju. Zborovanje je otvoril sklicatelj g. Kregar. Pri volitvi predsedstva se je unelo malo nasprotstvo, ker je večina hotela za predsednika gospoda Tuma, manjšina pa go-spoda Kregarja. Slednjič je bil vojen g. Tuma, ki je razpravo vodil prav spratno. Pri volitvi drugih funkcionarjev je šlo precej gladko.

Prvi se je oglasil za besedo knjigovez gosp. Breskvar, ter govoril zoper obrtno izdelovanje v prisilni delavnici. Potem je govoril čevljar g. Kovač tudi zoper obrtno delo v prisilni delavnici. Povedal je, da je svoj čas imel na ponudbo delo za Marijanišče, ali le s tem pogojem, da dela tako po ceni kakor v prisilnici. Ker je pa zahteval 10 kr. več od para, se delo ni dalo njemu, ampak prisilnici. Čevljar g. Mihlar je govoril s socialnodemokratskega stališča ter med drugim dejal, da je izučenje malh dečkov v prisilni delavnici v kakem obrtu potrebno, češ, da so dečki, ki pridejo v prisilno delavnico večinoma taki, ki nimajo nikogar, kateri bi se brigal zanje in tukaj je dolžnost javne oblasti, da poseže vmes in jih da naučiti kakšnega obrta. Prisilnica ne bodi samo kaznilnica ampak tudi izboljševalnica. Potem se je oglasil še jeden socialen demokrat, povdarjaje da bede malega obrta je kriv kapital in priporočal združitev malege obrta z delavstvom v boji proti kapitalu. Govoril je potem gospod Tuma v smislu prvih dveh govornikov proti obrtnemu delu v prisilnici. Dosedaj je bilo pač vse v redu, da se ni slednjič oglasil k besedi pasar Kregar, ter govoril s strankarskega stališča za resolucijo katero si je dal sestaviti v uredništvu „Slovenca“. — Delal je reklamo za g. Andreja Kalana, češ ta stavljal je v deželnem zboru resolucijo, ki meri na odpravo obrtnega dela za unanje stranke. Obregnul se je ob tej priliki ob posl. dr. Tavčarja, ki je baje očital g. Kalanu, da je njegova resolucija agitacijsko sredstvo. Privlekel je tudi obrtno in trgovsko zbornico v razgovor, češ, da je le-ta zavetišče za propale kandidate.

K resoluciji, katero je stavljal g. Kregar, je bilo oglašanih več govornikov, ali g. predsednik ni dal nikomur besede, in je zaključil zborovanje Škoda! Našel bi se bil gotovo kdo, ki bi bil pojasnil, kako velika prijateljica obrta je stranka stroge klerikalne observacije. Stranka, ki monopolizira ves obrt, kateri količakj nese, ne zasluži, da se ji kadi s kadilnico, ako tudi je narejena v delarni g. Kregarja. Le-tá za svojo osebo naj le kadi „gospodom“, saj drugače ne sme, samo gleda naj, da se ne zameri, ker potem se lahko zgodi, da si „gospodje“ napravijo društveno pasarijo, prodajalnico papirja in knjigarno že imajo. Kaj ko bi si še pasarijo napravili? V tretje gre rado pravijo ljudje. Ko bi obrtnike sploh gospodje tako radi imeli kakor pasarja Kregarja, prepustili bi knjigarno in prodajo papirja komu izmed domačinov. To bi bilo dvakrat dobro: prvič bi storili dobro delo, — imeli bi zasluženje pri Bogu — in drugič bi pridobili dva somišljenika, kar je tudi nekaj. — Tudi tiskarna naj bi ne iskala dela tako na židovskokapitalističen način. „Vrtec“, ki se je svoj čas tiskal pri Kleinu, tega naj že imajo, ker so taki reveži, ali tiskanje brošur, ki priporočajo skrajno naturalistične spise, te saj naj bi prepustili grešnim ljudem. — Gospod Kregar, vam je pri srci obrtnik in tudi „gospodje“ vas imajo radi. Veste, kaj storite? Oblecite se lepo praznično ter idite h gospodu Kalanu, vikarju, deželnemu poslancu in posestniku, ter prosite tega, naj gre k načelnikstvu Marijanišča, ter tam vložil svojo uplivno besedo, da ne bode dajalo delati v prisilnici, ampak pri gospodu Kovaču, kateremu naj primaknejo tistih borih 10 krajejarjev. Če ne gre drugače, naj pa katoliški sklad doplača, kar bode več stalo! Ob tej priliki vprašajte tudi gospoda Kalana, ali bi ne bil pri volji podariti obrtnikom svoje hiše, ki jo je podedel po neki pobožni ženi. Prav na tihem bi vam tudi svetoval,

da stavite na primernem mestu nasvet, da se iz katoliškega sklada napravijo ustanove za onemogle, revne obrtnike. Čemu naj zapirajo ta denar ter ga hranijo za jezuitsko gimnazijo, ko so jezuitje najbogatejša kongregacija in sami iz svojega lahko napravijo sto gimnazij, če jih veseli. Potrkajte tudi v škofiji ter prosite, da se razdeli mej potrebne obrtnike in delavce denar, ki so ga nabrali ob pri liki potresa. Ako se vam vse to, kar vam svetujemo, posreči, potem bodite prepričani, da bomo hvalo vedeli vam ter z vami vred slavo peli drugim. V-s.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 21. januarja.

— (Deželni zbor) bode imel jutri svojo VIII. sejo. Mej raznimi poročili o prošnjah za podpore, za napravo vodovodov in raznih cestnih stvarih sta na dnevnem redu tudi utemeljevanji samostalnih predlogov dr. Tavčarja in tovarišev glede odpovedbe carinske pogodbe z Ogersko in Povšeta in tovarišev glede iste pogodbe in žumberškega in marijindolskega okraja nekdanje vojaške granice.

— (Repertoar slovenskega gledališča.) Za današnjo predstavo „Prodane neveste“, prvo v letošnji sezoni, se kaže prav živo zanimanje, kar je povsem naravno. Občinstvo je že željno pričakovalo, da se mu zopet poda ta biser operne literature in bode gotovo hvaležno intendanci slov. gledališča, da je priljubljeno opero zopet uvrstila v repertoar.

— (Družbinski večer ljubljanskega „Sokola.“) Dela v telovadni dvorani „Narodnega doma“ so se pospešila tako, da bo telovadnica prve dni prihodnjega meseca že popolnoma gotova. Pridobitev lastne telovadnice je važen moment v zgodovini vsakega telovadnega društva. Zato je sklenil odbor ljubljanskega „Sokola“, da obhaja ta pomemben dogodek z velikim družbinskim večerom dne 6. februarja. Pri slavnosti sodelujejo vojaška godba in pa pevski društvi „Slavec“ in „Ljubljana“. Vzpričo priljubljenosti ljubljanskega „Sokola“ upati je obilne udeležbe.

— (Mušica) Štirje učitelji, ki dobivajo „Slovenca“ šele čez teden dni v roko, prebravši neko izjavo: „Praskaj se, kogar srbi! Nas — ne!“

— (Častno občanstvo) Občina Dolenja Šiška je v nedeljski občinski seji imenovala za častna občana deželnega predsednika gosp. Viktorja barona Heina in okrajnega glavarja gosp. Ferdinanda markija Gozanija.

— (Dolenjski železnici.) Deželna vlada je dovolila obratnemu ravnateljstvu v Beljaku, da zgradi v Ljubljani skladišče za kurivo za dolenjski železnici.

— (Veselica v korist dijaški kuhinji v Novem mestu) preložila se je od 26. t. m. na dan 9. februarja 1896.

— (Nesreča pri igranju.) Šestletni tesarski sin Janez Susteršič iz Stanešič se je igral s puškinim tobolcem (kapselnom). Užgal ga je z žveplenko in se mu je razletel. Dečko je hudo poškodovan na obrazu, posebno na levem očesu.

— (Tržaško šolsko vprašanje) Namestništvo v Trstu je zaukazalo tržaškemu magistratu, da ima osnovati posebni šoli za Gropado in Padrič. Namestništvo je utemeljilo svoj ukaz s tem, da otroci pri vremenskih razmerah na Krasu ne morejo hoditi v druge vasi v šolo. Čudno je pa, da je tržaško namestništvo bilo drugačnega mnenja, ko je razsojevalo o potrebi slovenske šole v Trstu. Tukaj ravno tiste vremenske razmere ne dopuščajo, da bi otroci zlasti po zimi hodili v okoličanske šole. Mestni otroci so še šibkejši nego kmetski in se še manj od njih more zahtevati, da bi hodili v šolo dolgo pot. Seveda, kadar gre za slovensko šolo v Trstu, ima namestništvo tržaško drugo mero.

— (Pomazana cesarjeva podoba) V sobi tržaške višje realke so nekateri zlikovci namazali cesarjevo podobo. Najbrž so to storili dijaki. Ravnateljstvu se pa menda ne zdi vredno stvari preiskavati, ker taki dogodki so v očeh nekaterih ljudij v Trstu nedolžne „otročarije“.

— (Delavsko podporno društvo v Trstu) priredi v soboto dne 25. januarja veliki ples v bogato in jako okusno odličnem gledališču „Politeama Rossetti“. Pri plesu bode igrala popolna vojaška godba c. kr. pešpolka št. 87. Pred polnočjo plesalo se bode v raznih narodnih slov. oblekah ples „Slovan“. Začetek plesa bode ob 9. uri zvečer, konec pa ob 5. uri zjutraj. Ustopnina za osebo 50 novč. Na prodaj so tudi lože, in sicer: prizemno po 4 gl. in v prvem nadstropju pa po 2 gl. vsaka. Ustopnice in lože se bodo dobivale pravočasno v društvenem uradu, pri gosp. Antonu Žitku (ulica Station 1), v kavarnah „Commercio“ in „Tedesco“, kakor tudi pri vseh odbornikih in poverjenikih društva.

— (Pobita jajca.) Minoli petek je v Trstu branjevka Alojzija Bezenjak na glavi s trga domu pesla v jerbasu kakih 200 jajec. Iz druge ulice pa

pripelje hlapec Janez Jamšek iz Postojine z nekim oslom. Po nesreči se je zadel osliček v branjevko, in jerbasa z jajci je pal na tla. Jajca so se vsa pobila. Branjevka je zahtevala, naj jih hlapec plača. Jamšek jej je pa svetoval, naj plačilo od oslička zahteva, ki je vanjo se zadel, ne pa od njega, ki je pri tej stvari popolnoma nedolžen. Vsled upitja se je zbralo mnogo ljudij, ki so se pripravljali, da bi se bližnji policijski komisariat; osliček je pa sam ostal na cesti in premišljeval kako zmešnjava je napravil. Ko so oba zaslišali, so ju odpustili, a Janez Jamšek bode moral se zagovarjati pred sodiščem.

— (Samomor stavbenega mojstra) V soboto je blizu ceste v Miramar skočil v morje reški mestni stavbeni mojster Filip Bodrich. On je zidal hišo, katera se je nedavno na Reki podrla in ga je to tako potrla, da se je sam umoril.

— (Še jedenkrat piranska aféra zaradi napisov pred sodiščem.) Mej tistimi, ki so bili obsojeni zaradi tega, da so kamnjali v Piranu sodnjega slugo, ko je snemal jednojezični napis in obehal dvojezičnega, bil je tudi trinajstleten paglavec Sodišče ga je zaradi njegove mladosti bilo obsodilo v samo osemdnevni zapor. Fantova mati se je proti tej razsodbi pritožila. Prizivno sodišče mu je pa kazen ponižalo z ozirom na njegovo mladost na štiri dni zopora. Nadpolni fantalin se je pri sodišču nenavadno predrzno obnašal, zato ga pa hvalijo italijanski časopisi. To je tudi značilno za italijansko kulturo.

— (Odbor akad. društva „Slovenija“ na Dunaji) preosnoval se je pri IV. rednem občnem zboru dne 18. januarja tako le: Predsednik: stud. phil. Jožef Reiser. Podpredsednik: stud. iur. Frančišek Štupica. Tajnik: stud. iur. Frančišek Goršič. Blagajnik: stud. phil. Jožef Plemelj. Kujžičar: stud. iur. Frančišek Šuklje. Arhivar: stud. phil. Stanko Bevk. Gospodar: stud. phil. Frančišek Jesenko. Namestnika: stud. phil. Anton Dolar in stud. iur. Franč. Škabernè

— (Disciplinarne obsodbe hrvatskih dijakov.) Pregarjanju hrvatskih dijakov zaradi sežiganja madjarske zastave ni konca. Sedaj je akademični senat zagrebškega vseučilišča, kateri je pa le vladno orodje, izrekel svojo sodbo proti dijakom, ki so se bili pritožili proti razsodbi kazenskega sodišča prve stopnje in je njih pritožba bila odklonjena. Senat je izključil 2 pravnika za vselej, 2 pravnik in 1 modroslovca na 4, 5 pravnikov in 1 modroslovca na 2 semestra, 7 pravnikov in 1 farmaceut so pa dobili ukor.

— (Demonstracija v Zagrebu.) V nedeljo zvečer so se iz Belovara pripeljali v Zagreb tisti zaradi protimadjarskih demonstracij obsojeni vsenčlilščniki, katerih kazen je že potekla. Na kolodvoru jih je pričakovala številna množica, katera je vseučiliščnikom prirejala presrečne ovacije, kar je policija silno zbegalo.

— (Zopet intendantna kriza v Zagrebu.) Listi javljajo, da je intendant dr. pl. Miletič pedal ostavko, ker mu je nemogoče izhajati z vladnim zastopnikom. Miletič je Hrvatom ustvaril gledališče, na katero so lahko ponosni, če pa on odstopi in če pride na njegovo mesto kak vladni birokrat, padlo bode gledališče zopet na prejšnji nivo.

— (Razpisane službe.) Na jednorazredni ljudski šoli v Morovcu mesto učitelja in voditelja z letno plačo IV. plač. razreda, funkcijsko priklado 30 gl. in prostim stanovanjem. Prošnje do dne 24. januarja okr. šolskemu svetu v Kočevju. — Na dvorazrednici v Podzemlju drugo učno mesto s plačo 450 gold. in prostim stanovanjem. Prošnje do dne 31. januarja okr. šolskemu svetu v Črnomlju.

* (Največje mesto na svetu) je London, ki ima blizu pet milijonov prebivalcev. Prebivalstvo v Londonu vsako leto samo poje za kake 4 milijarde živeža. V Londonu je 48 železniških poslopij, 2200 poštnih in brzojavnih uradov, 547 111 hiš, 1450 cerkva, 2800 bolnic, 76.000 gostilen, 1800 kavarn, 570 hotelov, 2500 mesnic London je na priliko 170krat tako velik kakor Ljubljana.

* (Vse premoženje za dobrotelne zavode) je zapustila vdova praškega trgovca z železnino Karlota Mezoren. Mej drugim dobe legate praški zavod za slepe in dunajsko vseučilišče. Večji del 800.000 gold. znašajoče zapuščine je odločila za ustanovo za osirotele deklice.

* (Vkupe umrli.) V Pragi skočili sta v Vltavo 19letna guvernanta Ana Hrabanek in nje prijateljica iste starosti Adela Raudnitz, ker sta obe bili v istega mladeniča zaljubljeni. Sklenili ste vkupe umreti, ko sta videli, da ga obe ne moreta imeti. Poljubili in objeli sta se, potem pa planili v Vltavo. Pri njiju našli so štiri pisma, iz katerih se je razvidelo, kaj je bil povod samomoru.

* (Obsojen katehet.) Kateheta pravoslavne gimnazije v Mitrovici je obsodilo sodišče v jednomesečni strogi zapor, ker je nekega trgovca imenoval „svinjo“. Podobni dogodki dogajajo se tudi drugod, samo da je kazen denarna globa, ne pa zapor.

* (Zima na Grškem) je tako huda, kakoršno imajo ondu redkokedaj. Poslednje dni je palo mnogo snega.

* (Odrečen cerkveni pogreb.) V Svonovici je umrl 58letni dninar H. Maritin. Vse svoje življenje je pridno delal, mnogo trpel, a malo prištedil. Denarja seveda ni nobenega zapustil. Občina je dala zanj narediti krsto, in s tem mislili so vrli občani, da so že storili svojo dolžnost, kajti pokopal ga bode že zastoj župnik J. Čamek v Rostervici pri Viškovu, v katero župnijo spada Svonovica. Župnik Čamek, ki navadno posebno rad na prižnici zabavlja zoper liberalce in brezverce, pa ni mož, ki bi kako reč opravil zastoj. Prepovedal je zvonjenje in povedal, da ga ne bode pri pogrebu, ako mu ne plačajo. Svonovičani so pa odnesli mrliča misleč, da bode že jim župnik prišel naproti, kakor je v dotičnem kraju navada, a ni ga bilo. To je pa uvezilo tudi poblehve kmete, nekaj jih je šlo v farovž povedat, da ne neso mrliča dalje, ako mu ne bode zvonilo. Župnik je nekaj časa ugovarjal, ko je pa le videl, kakšna nevolja je mej kmeti, se je udal. Zvonilo je in tudi pogreba se je udeležil, če tudi je opravila opravil kolikor mogoče hitro. Vere njegovo krščansko ravnanje ni povzdignilo.

* (Ekscentrična potovalka.) Iz brzovlaka na progi mej postajama Villafranca in St. Sebastian na Španskem je skočila neka mlada dama. Sopotniki so jo videli in dali koj znamenje, naj se vlak ustavi. Vse je hitelo na lice nesreče in strme opazilo, da se mladi lepi dami ni nič zgodilo. Tajka ni znala španskega nič in francoskega jezika le jako malo, razumelo se je iz nje pripovedovanja le toliko, da je sedela sama v kupeju, ko je neki mož vstopil; ona se ga je tako vstrašila, da je skočila skozi okno. Preiskava je dognala, da se je tuja dama vstrašila — kondukerja Peljali so damo v St. Sebastian k prefektu. V prefektovi sobi je stal klavir. Tuja dama je sedla h klavirju in jela igrati in peti, češ, klavirji so za to narejeni, da se na njih igra. Prefekt jo je izročil ondotni blaznici in ker je iz potnega lista spoznal, da je tujka Rusinja, je o tem obvestil ruskega konzula. Ta je dognal, da je mlada Rusinja hči visokega uradnika in samo sila ekscentrična, ne pa blazna. Španci so Rusinjo koj izpustili; nje obnašanje se jim je zdelo tako špansko, da so jo vtaknili v norišnico.

* (Električni mrtvaški vozovi.) Razni Doberleti v Čukagi morajo biti kaj slabe volje. V rečenem mestu se je namreč ustanovila družba, katera je dala napraviti električne vozove za prevažanje mrličev. Vozovi so seveda črni, z električnih žic vibrirajo črni flori. V črno tapeciranem vozu je poleg črno oblečenega mašinista mesto za krsto, tej nasproti sedež za duhovnika in sorodnike, ob straneh pa za pogrebce. Pogreb je na ta način jako slovesen in se hitro zvrši, kar se zlasti v deželi, kjer je čas denar, visoko čisla.

Slovenci in Slovenke! ne zabite družbe sv. Cirila in Metoda!

Brzobjavke.

Trst 21. januarja. V deželnem zboru je predlagal poslanec Spadoni, naj zbor izreče svoje simpatije za italijanske čete v Afriki. Deželni glavar ni dopustil, da bi se o tem predlogu razpravljalo, ker ne spada v kompetenco deželnega zbora. To je dalo povod demonstraciji na galeriji, ki je klicala: „Evviva Baratieri, Evviva Galliano!“

Dunaj 21. januarja. Državni zbor se snide dne 10. februarja. Prvi dan mu bode grof Badeni predložil načrt volilne reforme, načrt zakona o uredbi uradniških plač in o službeni pragmatiki in te predloge pojasnjeval.

Dunaj 21. januarja. Razglasila se je organizacija državnih železnic, ki stopi v veljavo s 1. dnem avgusta. Vse železniške stvari so se z današnjim dnem izločile iz trgovskega ministerstva in pridobile železniškemu ministerstvu, ravno tako so se temu ministerstvu pridela generalno ravnateljstvo in generalno nadzorstvo državnih železnic. Uradni jezik bo pri državnih železnicah izimši Galicijo nemšk.

Dunaj 21. januarja. Ključavničarski pomočnik Urbanek je po noči udaril svojo ljubico s sekuro po glavi, potem pa sebi porezal žile. Oba še živita.

Praga 21. januarja. Četudi so Čehi ugovarjali, vender se je izročil odseku Schönbornov predlog o vpeljavi obveznega pouka obeh deželnih jezikov na srednjih šolah. Pacak je stavil predlog, da naj bi se od vseh državnih in deželnih uradnikov zahtevalo znanje obeh deželnih jezikov.

Peterburg 21. januarja. Do tal je pogorelo včeraj zvečer leseno gledališče v Jekaterinoslavu. Do najstih zvečer so izvlekli 49 mrličev.

Poslano.*)

Ker se na moj poziv ni nič odgovorilo, moram pa jaz vprašati: Zakaj je oni zavod delavcev slov. kat. del. društva? Komu je sploh v pravih vstop dovoljen? Vstop v kat. del. društvo je postaveno, ob času shoda, društvene predavanja, samo ljudem, kateri so polnoletni to je od 24. leta naprej v smislu § 30. društvenega zakona, moškega spola dovoljen. Za to ste nabili tabljico na vrata: „Zenskam in otrokom vhod ni dovoljen“. In kako se zvršuje to v vašem društvu? Vse v neprid društvu. Vprašajte malo okolico, nad sto izostalnih, kateri ne hote samo zavoljo tega priti. Ako sem pa jaz po mirnem potu vprašal moža, ne hote ga s tem razžaliti, ako bi ne bilo bolje, da se otroci na take dni doma puste, in da sam poslušat pride, zaradi tega blaga gospoda, ni bilo treba mene tako napasti in skozi duri pehati. Imel sem vas za bolj omikane. Ali sem kaj dolžan? Mislim da ne, hvala Bogu! Sem že društvu toliko naprej plačal, da me lahko imate za vzgl. ed. Še več sem pa v svojem času za društvu delal, brez sebičnosti, ne da bi bil predsednik ali kaka druga „zverina“, za kar bi se prav lepo zahvalil. Mislim pa, da imam vse jedno nekaj pripoznanja za moje žrtvovanje v blagor društva, od gospodov, kateri so nekaj več spoštovanja vredni, kakor vi dva, gospoda Ziller in Gostinčar, ki sta brez premisleka ravnala z menoj. Sicer vam pa iz srca odpuščam vse, kakor se spodobi vsakemu človeku, ker nista vedela, kaj sta delala. (1814)

S primernim spoštovanjem

Jos. Cvetrečnik.

* Za vsebino tega spisa je uredništvo odgovorno le toliko, kolikor določa zakon.

Zahvala.

Voditeljstvo ljudske šole v Litiji je v kratkem času nabralo pri tukajšnjem občinstvu lepo svoto denarja, s katerim je bilo tudi letos mogoče preskrbeti 28 revnim šolarjem obnovo in obleke.

V imeu obdarovane mladine usoja si podpisaneec tem, res požrtvovalnim gospodom in gospem za v to svrhu podarjene milodare izrekati najiskrenejšo zahvalo.

Litija, dne 20. prosinca 1896.

Fran Slano, šolski voditelj.

Iz uradnega lista.

Izvršilne ali eksekutivne dražbe: Mateja Franetiča posestvo v Potočah; Tereze Švigelj posestvo v Senožečah; Antona Škamperle-ta posestvo Dolenji vasi, vsa tri v drugi dne 25. januarja v Senožečah.

Janeza Bezeljaka posestvo v Jeličnem Vrhu, cenjeno 300 gld., kupljeno od Ane Bezeljakove za 451 gld., dne 25. januarja (potom relicitacije) v Idriji.

Jerneja Premrova posestvo v Stranah, cenjeno 1522 gld., dne 25. januarja in 20. februarja v Senožečah.

Martina Šanteljna posestvo v St. Mihelu, cenjeno 4600 gld., dne 25. januarja in 22. februarja v Senožečah.

Janeza Nahtigala posestvo v Polji, cenjeno 1374 gld. in Marijane oziroma Antona Drešar zemljišča v Repnjah, cenjena 821 gld. in 160 gld.; oba dne 25. januarja in 25. februarja v Kamniku.

Florijana Kozlevčerja posestvo v Dulah, cenjeno 880 gld., dne 25. januarja in 26. februarja v Ljubljani.

Janeza Žusta zemljišče v Dolih, cenjeno 8927 gld., dne 25. januarja in 29. februarja v Idriji.

Meteorološki poročilo.

Januarja	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
20.	9. zvečer	745.6	- 2.3	brezvetr.	jasno	0.0
21.	7. zjutraj	747.4	- 3.9	sr. jvzh.	ohlačno	0.0
"	2. popol.	747.5	- 0.4	sl. vzhod	jasno	

Srednja večerajšnja temperatura -0.5°, za 1.8 nad normalom.

Dunajska borza

dne 21. januarja 1896.

Skupni državni dolg v notah	100	gld.	55	kr.
Skupni državni dolg v srebru	101	"	60	"
Avstrijska zlata renta	122	"	05	"
Avstrijska krona renta 4%	100	"	40	"
Ogerska zlata renta 4%	122	"	50	"
Ogerska krona renta 4%	98	"	05	"
Avstro-ogerske bančne delnice	1009	"	—	"
Kreditne delnice	360	"	50	"
London vista	121	"	50	"
Nemški drž. bankovci za 100 mark	59	"	40	"
20 mark	11	"	87	"
20 frankov	9	"	62 1/2	"
Italijanski bankovci	44	"	22 1/2	"
C. kr. cekini	5	"	71	"

Dne 20. januarja 1896.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	147	gld.	—	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	192	"	—	"
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	128	"	—	"
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	120	"	50	"
Kreditne srečke po 100 gld.	197	"	—	"
Ljubljanske srečke	23	"	50	"
Radolfove srečke po 10 gld.	23	"	25	"
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	166	"	25	"
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	478	"	—	"
Papirnatí rubelj	1	"	29	"

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1895

Nastopno omejenih prihajalnih in odhajalnih časov označeni so v srednjeevropskem času.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

- Ob 19. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Jes Selsthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Steyr, Linz, Budejovice, Pilsen, Marijine v. v. Hebr., Karlove v. v. Francov v. v. Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.
- Ob 6. uri 10 min. zjutraj mešani vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, Jes Selsthal v Solnograd, Dunaj via Amstetten.
- Ob 19. uri 55 min. popoldne mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.
- Ob 11. uri 50 min. popoldne osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selsthal, Dunaj.
- Ob 4. uri popoldne osebni vlak v Trbiš, Beljak, Celovec, Ljubno, Jes Selsthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Inomost, Brezovo, Gurib, Genevo, Paris, Steyr, Linz, Gmunden, Ischl, Budejovice, Pilsen, Marijine v. v. Hebr., Francov v. v. Karlove v. v. Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.
- Ob 7. uri 30 min. zjutraj mešani vlak v Kočevje, Novo mesto.
- Ob 7. uri 30 min. zjutraj mešani vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, Jes Selsthal v Solnograd, Dunaj via Amstetten.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.)

- Ob 6. uri 59 min. zjutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipskega Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Pilsna, Budejovice, Solnograda, Linca, Steyra, Gmunden, Ischla, Aussee, Ljubna, Celovec, Beljaka, Franzensfeste, Trbiša
- Ob 8. uri 19 min. zjutraj mešani vlak iz Kočevja, Novega mesta.
- Ob 11. uri 45 min. popoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipskega Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Pilsna, Budejovice, Solnograda, Linca, Steyra, Parisa, Genevo, Guriba, Brezovca, Inomosta, Zella na Jeseru, Lend-Gasteina, Ljubna, Celovca, Pontabla, Trbiša
- Ob 9. uri 39 min. popoldne mešani vlak iz Kočevja, Novega mesta.
- Ob 4. uri 45 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubna, Selsthala, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla, Trbiša.
- Ob 9. uri 35 min. zvečer mešani vlak iz Kočevja, Novega Mesta.
- Ob 8. uri 4 min. zvečer osebni vlak s Dunaja preko Amstetena iz Ljubnoga, Beljaka, Celovca, Pontabla, Trbiša.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.)

- Ob 7. uri 35 min. zjutraj v Kamnik.
- Ob 9. uri 05 min. popoldne " " "
- Ob 6. uri 50 min. zvečer " " "

Prihod v Ljubljano (drž. kol.)

- Ob 6. uri 55 min. zjutraj iz Kamnika.
- Ob 11. uri 15 min. popoldne " " "
- Ob 3. uri 30 min. zvečer " " "

Velika zaloga olja
Specijaliteta italijanskega olja
Vekoslav Salvador

Trst, Piazza della Legna št. 2.

Pošiljatev proti povzetju. (1813)

Prodá se za nizko ceno

hiša z vrtom

v mestu blizu železnice, posebno pripravna za kako obrtno podjetje. — Vse drugo poizvé se v posredovalnem zavodu A. Kalitš-a, Prešernov trg, v Ljubljani. (1794—2)

Založnik piva

jamščine zmožen in vešč nemškega in italijanskega jezika, se išče. — Ponudbe naj se pošiljajo pod šifro: „S. šte. 100“ upravništvu „Slovenskega Naroda“. (1771—6)

Deček za mesarski obrt

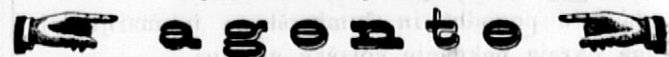
kateri je lepega vedenja in je ljudsko šolo dovršil, vzprejme se takoj pri (1793—2)

Jožefu Windischer-ju

mesarju v Kandiji pri Novem Mestu.

Tovarniška zaloga

s patentovanimi predmeti išče



za vsako občino in okolico. Stalna mesečna plača zajamčena. Agentura se vzprejme lahko tudi kot postransko opravilo. Ponudbe pod šifro „Sticherer Verdictaust“ Avgustu Vlk v Pragi, 1050/II. (1766—5)

Zastopstvo pivovarne.

Iščemo v svoji stroki večšega, za reprezentacijo in jamščine zmožnega (1804—1)

generalnega zastopnika

za Koroško in Kranjsko.

Ponudbe z natančnimi pogoji vzprejema naj se pošiljajo pod naslovom:

Češka delniška pivovarna v Budejovicah.
(Bömisches Actienbräuhaus, Budweis, Böhmen.)

Novosti

bluzah in trikot-taljeh
spodnjih kijklah

Echarpes svilnatih in volnenih

priporoča (1493—20)

v največji izbiri

Alojzij Persché

Pred škofije 22 poleg mestne hiše.

Viktor Emersa

Ana Emersa roj. Kokalj
poročena.

2. Kianji, dne 22. januarja 1896.

(1812)

Člamec drugoga osnanila.

VABILO

OBČNI ZBOR
posojilnice v Radečah

kateri se bode vršil

dne 30. januarja 1896 ob 9. uri dopoldne

v veliki dvorani g. Petričeve (Martinkove) gostilne v Radečah.

Dnevni red:

- 1.) Poročilo o računskem zaključku leta 1895.
- 2.) Odobrenje razdelitve čistega dobička po nasvetu skupne seje odbora in nadzorništva z dne 7. januarja 1896.
- 3.) Volitev novega upravnega odbora in nadzorništva.
- 4.) Odobrenje sklepa skupne seje odbora in nadzorništva z dne 7. januarja 1896. l. o ustanovitvi službe knjigovodje s stalno plačo.
- 5.) Odobrenje upravnega reda.

(1811)

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

Kuverte s firmo

priporoča po nizki ceni

„Národna Tiskarna“ v Ljubljani.

Išče se tajnik

za občino Velenje, eventualno okrajni zastop., z letno plačo 500 gld., in sicer od občine 150 gld., od okraja 350 gld., s sedežem v Velenji.

Prosilci morajo biti zmožni popolnoma slovenskega in nemškega jezika v govoru in pisavi. Dokazati morajo, da so že več let kot taki službovali.

Posebno se bode oziralo na prosilce, kateri so v računstvu dobro izurjeni in dotičnih postav zmožni.

Prošnje se imajo vložiti na občino Velenje do 10. februarja t. l.

(1805—1)

Župan: Ježovnik.

Karola Wolf-a

restitucijski fluid.

(Izveček iz izvrstnih gorskih zeljši.)

Mnogo preskušeno osveževalno in okrepčevalno sredstvo po težkih naporih, trajnih ježah itd. — Najbolje se je obnesel pri vseh vnanjih boleznih, kakor: protiau, revmatičnem otrpenju, zvitiu in pretegnenju žil itd.

Cena steklenici 1 gld. 25 kr.

Karola Wolf-a

redilni prašek za živino.

Preskušeni pri vseh domačih in koristnih živalih, kakor pri konjih, govedih, ovcah, prešičih itd., če nečejo jesti, če slabo prebavljajo, izvrstno varovalno sredstvo proti kužnim boleznim.

Cena zavitku 45 kr. (1224—33)

Premovano. — Mnogobrojna pismena priznanja.

Dobiva se v vsaki lekarni. Glavna zaloga pri jedinem izdelovalcu

K. Wolf-u, lekarju v Vipavi, Kranjsko.

Pazi naj se na varstveno znamko. — Razpošitja se vsak dan po pošti.

Lastništva in tisk „Národne Tiskarne“.